

29. 10. 12

59

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 13. 9. 2012

odbor výkonu státní správy VIII MŽP

dne 26. 9. 2012

(podpis)

1/3

Ministerstvo životního prostředí

V Olomouci dne 10. 9. 2012
Č. j. 65996/ENV/12, 1373/570/12

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí v rámci své působnosti vymezené ustanovením § 19 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný odvolací orgán podle § 49 odst. 4 lesního zákona č. 289/1995 Sb. r o z h o d l o dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu o odvolání Mgr. et. Mgr. [redacted], ze dne 29. 3. 2011 proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce o přestupku podle § 53 odst. 1 písm. i) lesního zákona č. 289/1995 Sb.

t a k t o :

Rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 10. 3. 2011, č. j. ČIŽP/47/OOP/PR01/1018233.002/11/BSR, se podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu

ruší,

a podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 76 odst. 1 písm. f) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, se přestupkové řízení z a s t a v u j e, protože skutek není přestupkem a odpovědnost za případný přestupek zanikla.

Odůvodnění:

Odvolatel byl nepravomocným rozhodnutím Magistrátu města Olomouce shledán vinným ze spáchání přestupku na úseku státní správy lesů podle ust. § 53 odst. 1 písm. i) lesního zákona, kterého se dopustil tím, že dne 1. 8. 2011 v 10:20 hodin vstoupil do prostoru 44 Cc, který se nachází na lesním pozemku parc. č. 1276/5 v k. ú. Filipova Huť a ve kterém byla v uvedené době prováděna těžba a manipulace dříví, tedy že vstoupil do porostu, kde se provádí těžba, manipulace nebo doprava dříví a byla mu uložena pokuta vč. nákladů řízení. Řízení bylo zahájeno příkazem Městského úřadu v Sušici, proti kterému podal odvolatel odpor, a věc k jeho žádosti byla postoupena Magistrátu města Olomouce, v jehož obvodu se zdržuje.

Proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce podal odvolatel odvolání, kde poukázal na to, že při tzv. blokádě v prostoru Ptačího potoka nedošlo ke spáchání přestupku, když vstoupil s ostatními do prostoru, kde se kácelo, ale „jednání bylo výkonem práva shromažďovacího. Zde lze uvést náleží Ústavního soudu z roku 2010 k otázce neuposlechnutí úřední výzvy a sankčních následků (náleží sp. zn. I. ÚS 1849/08), v němž šlo o výkon práva shromažďovacího a otázku, zda legitimní výkon tohoto práva může být přestupkem, za který lze uložit sankci: „správní orgán ... nemůže uložit jednotlivci povinnost a vynucovat jí pomocí sankci tehdy, je-li ... prima facie zřejmé, že oznámené jednání přestupkem být nemůže, neboť“ oznámeným skutkem šlo naopak o výkon ústavně zaručeného základního práva shromažďovacího. Takový výklad je plně v souladu s čl. 4 Listiny základních práva svobod, neboť povinnosti lze občanovi ukládat jen na základě zákona, a pokud jde o uložení nezákonné povinnosti, tak touto výzvou občan není vázán, a tím méně za její nerespektování může být sankcionován. Svým jednáním jsem využíval své ústavně zaručené právo na pokojné shromažďování se a svobodu projevu, přičemž toto shromáždění bylo protiprávně opakovaně rozpuštěno policií. To potvrdil Krajský soud v Plzni v pravomocném rozhodnutí ze dne 5. 10. 2011, č. j. 57 A 66/2011-102.

Podle tohoto rozhodnutí Krajského soudu by byl pobyt osob na blokádě neoprávněný a policisté by mohli rozpustit shromáždění z důvodu ochrany zdraví osob pouze tehdy, pokud by se prokázalo, že těžba byla v souladu se zákonem: „Koná-li se na témže místě shromáždění a současně zde probíhá činnost, která je způsobilá ohrozit zdraví účastníků shromáždění (dále jen „rušivá činnost“) je nezbytné pečlivě zvážit, zda je nutné zajistit nerušený průběh shromáždění, a za tím účelem zastavit rušivou činnost, nebo naopak rozpustit shromáždění, a zajistit tím nerušený průběh rušivé činnosti. Soud je přesvědčen o tom, že otázkou, kterou je nezbytné v této souvislosti vyřešit, je, zda je rušivá činnost legální. Není totiž možné připustit, aby do ústavního práva pokojně se shromažďovat mohlo být zasahováno nezákonnou rušivou činností, za situace, kdy je možné této rušivé činnosti zabránit.“

Účastníci akce přitom opakovaně upozorňovali policii, že pro kácení v území ponechaném přírodě v oblasti Ptačího potoka nebyly vydány potřebné zákonné výjimky, které by umožnily poškodit vzácnou přírodu, a tudíž je nelegální. Soud rozhodl s odkazem na Ústavu ČR a zákony, které stanovují povinnost chránit naše přírodní bohatství. Podtrhl přitom význam účasti veřejnosti na ochraně přírody, třeba i formou blokády kácení:

„Uskutečňuje-li se ochrana přírody za přímé účasti občanů, je evidentní, že účast občanů bude díky jejich významu mnohem intenzivnější na území národních parků než kdekoli jinde.“ Z tohoto rozhodnutí tedy vyplývá, že i můj případný pobyt v oblasti těžby by byl oprávněný a souladný s právem (vzhledem k tomu, že těžba byla protiprávní) a i z tohoto důvodu by tak mé jednání nemohlo být sankcionováno jako přestupek.

Na straně 9 rozhodnutí OŽP (t. j. Magistrát města Olomouce – pozn. MŽP) zpochybňuje OŽP existenci shromáždění, kterého jsem se účastnil. OŽP píše, „protože zákon o právu shromažďovacím (zákon č. 84/1990 Sb.) stanoví mj., že shromáždění musí být v určité lhůtě oznámeno příslušnému úřadu, s jeho pořádáním mimo veřejné prostranství pod širým nebem je potřeba souhlasu

159
2/13

vlastníka, popř. uživatele pozemku, svolavatel musí zajistit potřebný počet pořadatelů starších 18 let atd. (viz §§ 4, 5 a 6) a musejí být splněny i další podmínky. Pan [REDAKCE] ale neprokázal nic z toho, tedy že by dané shromáždění bylo řádně svoláno, že by s jeho pořádáním měli jeho účastníci vysloven souhlas od majitele nebo správce pozemku, atd. Z těchto důvodů správní orgán proto nepovažuje jednání obviněného za skutečnost, prostřednictvím které by vykonával shromažďovací právo dle citovaného zákona.

OŽP v tomto případě úmyslně porušil ust. § 57 odst. 3 SpŘ (povinnost být vázán pravomocným rozhodnutím o předběžné otázce - v tomto případě otázce, zda šlo o veřejné shromáždění). Už ve svém vyjádření (podklad č. 8 "Vyjádření obviněného z přestupku") z 14. 12. 2011 jsem přiložil kopii rozsudku krajského soudu v Plzni čj.: 57 A66/2011 -102 ze dne 5. 10.2011, který naopak rozhodl, že šlo o veřejné shromáždění. OŽP tedy nezákonně rozhodl v rozporu s citovaným rozsudkem krajského soudu v Plzni.

Na straně 8 na 18. řádku odspodu OŽP ve svém rozhodnutí uvádí k citovanému rozsudku, že jej nepoužil jako důkaz. OŽP na jedné straně v rozhodnutí došel k závěru, že nešlo o veřejné shromáždění, a na druhé straně nepoužil rozsudek krajského soudu, který 'naopak rozhodl, že šlo o veřejné shromáždění s tím, že se podstaty věci přímo netýká. OŽP teď účelově nechával při svém hodnocení podklady, které prokazovaly opak toho, k čemu chtěl OŽP v rozhodnutí dojít. Takový postup OŽP je v rozporu jednak s ust. § 68 odst. 3 SpŘ (povinnost uvést, jak správní orgán hodnotil podklady řízení), jednak s ust. § 50 odst. 3 SpŘ ('V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.')

V této souvislosti poukazuji i na rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 4. 6. 2012 č. j.: 359/580/12, 19755/ENV, sp. zn. 000375/A-10, které bylo vydáno v obdobné věci (ve věci jiného účastníka téhož veřejného shromáždění). Kopii dotyčného rozhodnutí přikládám a očekávám, že OŽP v autoremeduře plně vyhoví mému odvolání a své rozhodnutí zruší a řízení zastaví."

Odvolání spolu se spisem bylo předáno Krajskému úřadu Olomouckého kraje (3. 7. 2012), a ten je postoupil usnesením ze dne 24. 7. 2012 Ministerstvu životního prostředí příslušnému podle § 49 odst. 4 lesního zákona k odvolacímu řízení s tím, že písemnost datovou schránkou byla doručena dne 1. 8. 2012.

Po seznámení se se spisem, napadeným rozhodnutím a odvolání rozhodlo Ministerstvo životního prostředí tak, jak výše uvedeno, přičemž se řídilo těmito úvahami.

Na rozdíl od názoru prvostupňového orgánu má odvolací orgán za to, že je třeba zvážit námitky obviněného, pokud jde o poukaz, že v daném prostoru se účastnil shromáždění, kterým bylo realizováno shromažďovací právo chráněné ústavně právními předpisy. Nutno uvést, že rozsudek Krajského soudu v Plzni 57A 66/2011-102 ze dne 5. 10. 2011. řešil otázku oprávněnosti rozpuštění shromáždění konaného ode dne 25. 7. 2011 nejpozději do dne 12. 8. 2011 tak, že je shledal rozpuštění neoprávněným.

Je z toho patrné, že Krajský soud považoval shromáždění za shromáždění podle zákona o právu shromažďovacím s tím, že šlo o pokojný shluk více osob na konkrétním místě a konkrétním čase a že aktivisté bránili podle svého názoru nezákonné těžbě, tedy projevíli společně politický názor v nejširším slova smyslu – došlo k projevu názorů na řešení věci veřejné.

Soud výslovně odmítl námitku, že nemohlo jít o shromáždění podle zákona o právu shromažďovacím, neboť nebylo předem podle zákona oznámeno. Argumentoval, že § 12 odst. 3 uvedeného zákona výslovně pojednává o *shromáždění, které se koná, aniž bylo oznámeno předepsaným způsobem* – že bude rozpuštěno, jestliže nastaly okolnosti, které by odůvodnily jeho zákaz. Soud dovozuje, že zákon o právu shromažďovacím rozeznává shromáždění oznámené, shromáždění spontánní a jako třetí typ právě shromáždění neoznámené, který právě upravuje § 12 odst. 3 uvedeného zákona. Všechny uvedené typy shromáždění požívají zákonné ochrany.

Nutno poukázat na to, že i jednání, které by vykazuje znaky přestupku (či jiného správního deliktu), za určitých okolností nemusí být přestupkem. A tím je podle názoru Ministerstva životního prostředí právě realizace shromažďovacího práva. Ta musela být respektována a požívát ochrany, dokud nevznikly důvody pro rozpuštění shromáždění a dokud nebylo rozpuštěno. Je zřejmé, že k zákonnému rozpuštění nedošlo. Protože ochrana končí až řádným rozpuštěním takového shromáždění (jsou-li dány zákonné důvody), nemohou být účastníci postihováni za přestoupení zákona s výkonem shromažďovacího práva souvisejícím. Stejně tak nepřipadá v úvahu trest za nedovolený vstup do lesa podle lesního zákona, obdobně jako tomu je např. při častějších a známějších případech, kdy shromáždění naruší silniční provoz: účastníci rovněž nejsou pokutováni podle dopravních předpisů.

Až teprve ve fázi rozpuštěného shromáždění, pokud by k němu došlo podle zákona, bylo by možno vážit, zda došlo k přestupku; zde by zřejmě došlo k uplatnění dalších bodů odvolání a obrany obviněného, totiž zda činnost, již shromážděnými aktivisty – po rozpuštění shromáždění již nechráněnými ochranou shromažďovacího práva – bránila kácení a manipulaci se dřevem nezákonným či nikoli.

159
3/3

Ministerstvo životního prostředí má tedy za to, že právě rozhodnutí soudu je důležitým podkladem rozhodnutí, obzvláště když výkonem shromažďovacího práva bylo argumentováno ze strany obviněného. Týká se řešení důležité otázky, zda účast obviněného s ostatními, byla výkonem práva shromažďovacího. Tím, že se jím správní orgán nezabýval a ač rozsudek měl k dispozici, nezjistil, že cílený vstup do „zakázaných prostor“ mohl být a soudem byl kvalifikován jako úkon jiný, zákonem chráněný, když soud jej podřadil pod výkon shromažďovacího práva.

Nutno uvést, že orgán nepřistoupil ani k dalším návrhům důkazů, totiž, že se obviněný hájil, že pobýval na cestě a dovolával se policejního videozáznamu. Je skutečností, že lesní zákon zakazuje vstup do porostů, pokud v nich probíhá těžba atd., nicméně tento následek může být spojen zásadně s těžbou oprávněnou, legální, a není možno se domnívat, že při těžbě neoprávněnými subjekty takový následek vzniká. Pokud se obviněný hájil tím, že byl zadržen na asfaltové cestě a navrhol provedení důkazu policejním videozáznamem, jakož i svědectvím a dokonce videozáznamem, bude-li jej chtít správní orgán vyžadovat. Tyto námítky vyvráceny nebyly, důkazy nebyly správním orgánem obstarány a provedeny, ač mohly ovlivnit výsledek řízení. Z listin Policie ČR vyplývá, že v místě byl vyznačen zakázaný prostor, o prostoru označeném páskami vypověděl i obviněný, avšak, zda zahrnoval i zpevněnou komunikaci nic nevypráví. Naopak z úředního záznamu zasahujícího policisty z 29. 3. 2012, který vypovídal o „odvedení osoby z ohraničeného pásma těžiště k hlavní komunikaci“, by bylo možné usuzovat na existenci aspoň jedné komunikace vedlejší. Pokud skutečně byl obviněný zadržen na asfaltové komunikaci, stěžít mohlo jít o „vstup do porostu, kde se provádí těžba a manipulace dříví“. Zpevněné komunikace jsou pozemkem jiným ve smyslu § 3 písm. b) lesního zákona č. 289/1995 Sb. na rozdíl od pozemku lesního /s lesními porosty ve smyslu § 3 písm. a) lesního zákona/. Pokud šlo o lesní cestu jako veřejnou účelovou komunikaci ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, muselo by být příslušným správním aktem omezeno právo obecného užívání atd. Pojem porost, který je použit ve skutkové podstatě daného přestupku, nemůže být vykládán extenzivně jako vyznačený prostor.

Řízení tedy neobjasnilo podle názoru odvolacího orgánu celou řadu okolností pro posouzení, zda došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku, z něhož byl obviněný viněn.

Nutno také konstatovat, že dnem 2. srpna 2012 došlo k zániku odpovědnosti za případný přestupek podle § 20 zákona o přestupcích, pokud ten měl být spáchán 1. srpna 2011, jak se uvádí ve výroku, a pokud o přestupek by mohlo jít. I proto je třeba řízení zastavit.

Obviněnému se doručuje na jím udanou adresu, zmocnění k zastupování zrušil.

Poučení:

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu). K účinkům doručení a nabytí právní moci, v případě účastníků, jimž je doručováno veřejnou vyhláškou, je rozhodné vyvěšení na úřední desce Ministerstva životního prostředí.

Otisk úředního razítka

Bc. Ing. František Ondráš
ředitel odboru výkonu státní správy VIII
podepsán elektronicky

Obdrží

- na dodejku do vlastních rukou

Mgr. et Mgr. [REDACTED]

- na vědomí

Magistrát města Olomouce, odbor životního prostředí

29. 10. 12

59

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 13. 9. 2012

odbor výkonu státní správy VIII MŽP

dne 26. 9. 2012

(podpis)

1/13

Ministerstvo životního prostředí

V Olomouci dne 10. 9. 2012
Č. j. 65996/ENV/12, 1373/570/12

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí v rámci své působnosti vymezené ustanovením § 19 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy, ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný odvolací orgán podle § 49 odst. 4 lesního zákona č. 289/1995 Sb. **rozhodlo** dle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu o odvolání Mgr. et. Mgr. [redacted] ze dne 29. 3. 2011 proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce o přestupku podle § 53 odst. 1 písm. l) lesního zákona č. 289/1995 Sb.

takto:

Rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 10. 3. 2011, č. j. ČIŽP/47/OOP/PR01/1018233.002/11/BSR, se podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu

ruší,

Udesilatel: [redacted]

DORUČENKA

NEVRACET, VLOŽIT DO SCHRÁNKY
ULOŽIT JEN 10 DNI

Označení písemnosti (č.j.):
65996/ENV/12 570

Adresát: [redacted]
778 00 Olomouc

Jméno a příjmení příjemce: [redacted]

Potvrzují převzetí této zásilky dne 12. 9. 2012 [redacted]

60

5 a ce lo tel ož

- Prohlášení doručujícího [redacted]
- Adresát byl vyzván k poučení
- Zásilka byla připravena
- Zásilka byla vložena do schránky

